

LBRIS

We know
books

MERCEDES RON

Păcatul vostru

CULPABLES #4

Prolog

Toate celulele din corpul meu au simțit-o înainte să dau cu ochii de ea. Fiindcă nu conta că acolo erau sute de persoane: dacă ea intra într-o încăpere, ceilalți dispăreau.

Pur și simplu.

Evident, nu dăduse doi bani pe ce-i spusese, și totuși o parte din mine, la modul serios, chiar a crezut că o să rămână acasă. Având în vedere gravitatea celor întâmplate, am crezut, în naivitatea mea, că o să facă ce-i cer, dar nu. Iat-o, acaparând toate privirile.

O parte a creierului meu, cea care nu era orbită de furie, a fost în stare să înregistreze fiecare detaliu al înfățișării ei. Despicătura impresionantei rochii roșii pe care o purta îi dezgolea piciorul, iar talia, pe care i-o cuprindeam cu mâinile când făceam dragoste, se profila evidențiindu-i formele naturale și trupul zvelt.

— Domnule Leister, tocmai a venit soția dumneavoastră, a precizat ziarista care îmi lua un interviu, de parcă n-aș fi avut chiar atunci ochii ațintiți asupra soției mele.

Noah m-a privit, dar nu i-am susținut privirea, nu.

Tocmai intrase într-o mare încurcătură.

Nick se trezise din somn.

1

NICK

Zburam de vreo opt ore. Mi-ar fi plăcut să călătorim cu avionul privat al firmei, dar Gerry avea nevoie de el pentru o întâlnire urgentă la Shanghai, așa că a trebuit să strâng din dinți și am cumpărat două bilete la clasa întâi. Noah, în schimb, încă se entuziasma că iau bilete la *business*, de parcă eu aș fi călătorit vreodată la clasa economică. Firma mersese atât de bine în ultimii doi ani, încât știam că fiul meu, copiii lui și chiar copiii copiilor lui vor putea avea un fond de siguranță ca să poată trăi liniștiți, fără greutăți financiare. Noah încă nu se obișnuise. Mai mult, când voiam să o informez cum stăm cu banii, îmi spunea că nu vrea să știe, că o stresează.

Dulcea mea Noah... Chiar acum dormea lângă mine, cu capul sprijinit pe umărul meu, iar buzele îi erau ușor umflate din cauza presiunii din avion. Mi-ar fi plăcut să mă aplec și să-i mușc buza de jos, dar știam că aș fi trezit-o și ar fi început văicăreala: dacă am făcut bine că l-am lăsat pe fiul nostru, Andrew, singur la Los Angeles. Eu i-aș fi răspuns că nu e singur, ci cu bunicii, care ne-au făcut o favoare ca să ne putem bucura de câteva săptămâni doar noi doi.

Nu mă înțelegeți greșit: îl ador pe fiul meu, dar un copil de doi ani poate fi destul de... Cum să spun? Acaparator.

De când a apărut Andy în viața noastră, totul s-a schimbat. Un bebeluș are nevoie de tot timpul tău, chiar și de cel pe care nu îl ai. Noah, pe deasupra, se opunea cu îndârjire ideii de a lăsa educația sau îngrijirea copilului pe mâna vreunei bone, așa că timpul pe care îl petreceam singuri era destul de limitat. Când Andy a început să gângurească și să meargă bine, a devenit argint viu; practic, nu se mai oprea.

Când ajungeam în pat, Noah adormea aproape instantaneu, iar eu stăteam și mă uitam la ea, dorindu-mi să o am numai pentru mine. În plus, mai avea și școala, la care nu voise să renunțe și pe care o terminase cu mari eforturi. Asta, bineînțeles, îi absorbise aproape la fel de mult timp ca fiul nostru.

Totul a explodat când m-a întrebat dacă îl luăm pe Andy cu noi în luna de miere. Refuzul meu a fost atât de categoric, încât ne-am certat groaznic, așa cum nu o mai făcuserăm de ani întregi, una dintre certurile alea pe care credeam că le-am lăsat în urmă... Deși atmosfera începuse să se încălzească de ceva timp, iar faptul că ne era dor unuia de celălalt devenea tot mai insuportabil...

Totul a început când am venit de la muncă, după o zi cam de rahat, sincer să fiu. Nu eram în toane bune pentru o astfel de discuție.

Îmi amintesc că, atunci când am deschis ușa, am auzit mai întâi țipetele isterice ale unui bebeluș pe care poate îl alintaserăm cam mult. Am închis ușa și m-am îndreptat spre bucătărie. Noah era așezată în fața scaunului lui Andy. Biata de ea era toată mânjită de piureul ăla scârbos pe care insistam să nu i-l mai dea bietului copil, încercând să-l facă să nu mai plângă și să mănânce.

Andy se zvârcolea în scaun, roșu ca racul.

Când am văzut că ia farfuria ca să o arunce, a trebuit să intervin.

— Hei, am zis, mai tare decât intenționasem.

Andrew s-a blocat, m-a căutat din priviri și m-a privit cu imenșii lui ochi albaștri; mai întâi cu teamă, apoi cu încântare. Era să mă tolesc pe loc, dar bănuiesc că adusesem acasă problemele de la muncă.

— NU e voie, i-am spus, apropiindu-mă și luându-i farfuria.

De la zâmbetul pe care i-l provocase venirea mea, Andy a început să se bosumfle până când a ajuns... Vă dați seama.

Țipetele lui mi-au străpuns timpanele și n-am putut să nu înjur printre dinți.

Noah s-a îndepărtat de copil, a luat o cârpă și s-a șters pe față înainte să se ducă la el, să-l ia în brațe și să înceapă să-l legene ca să-l calmeze.

— Mulțumesc, Nick. Ai fost de mare ajutor.

Cu cât încerca mai mult Noah să-l calmeze, cu atât mai isteric devenea.

Nu-l mai văzusem niciodată așa, nu înțelegeam ce naiba are. De obicei era un copil adorabil. Era și neastâmpărat, da, și cam hiperactiv, dar în momentul ăla părea posedat sau ceva de genul ăsta.

M-am apropiat de Noah și am vrut să i-l iau din brațe.

— Dă-mi-l, am spus pe un ton serios, enervându-mă tot mai mult cu fiecare secundă care trecea.

— Ești în toane proaste, lasă-mă pe mine, mi-a răspuns, întorcându-mi spatele.

Andrew s-a uitat la mine peste umărul mamei lui, ca și cum l-aș fi trădat și nu ar fi înțeles de ce.

Am urmat-o pe Noah în sufragerie, mica noastră sufragerie pe care o decoraserăm noi: ea – cu mult entuziasm, eu – abia așteptând să terminăm. Nu prea mă pricepeam la chestiile astea; eu voiam să angajăm un designer profesionist, dar Noah a insistat că vrea ca această casă să fie căminul nostru, nu un catalog de mobilier de revistă.

Când țipetele lui Andrew au început să mă îngrijoreze și să mă enerveze, n-am stat pe gânduri. M-am apropiat de Noah și i-am luat copilul când l-am văzut că o prinde de o suviță de păr și începe să tragă cu putere.

Până aici. Era fiul meu și îl adoram, dar nu aveam de gând să permit așa ceva.

Când i l-am luat, a început să plângă sfâșietor. La fel cum o trăsesse pe mama lui de păr, acum întindea mânuțele către ea ca să-l ia în brațe.

— Ma-mamiiiiii, spunea cu vocea întretăiată, atât de tânguitor, încât mi-am făcut griji că poate e bolnav și nu ne-am dat seama.

— Nicholas, dă-mi-l!

Am străfulgerat-o cu privirea. Uneori putea fi atât de posesivă cu copilul, încât mă supăram; nu pentru că mă deranja obsesia ei față de el, ci fiindcă mă făcea gelos iubirea necondiționată pe care i-o oferea. Nu era o chestie rațională, știu. Ce vă explic acum este o parte complet incoerentă din creierul meu, un sentiment născut din cea mai profundă teamă de a simți că pentru ea sunt mai prejos decât oricine altcineva.

— Du-te și fă un duș, îl liniștesc eu.

— Ma-miii! continua să jelească Andy.

— Nu vrea la tine, Nick. L-ai speriat când ai țipat.

Dă-mi-l, te rog.

M-am simțit vinovat când mi-a spus asta. Îmi adoram copilul și nu intenționasem să-l sperii, dar disperarea cu care se zvârcolea la pieptul meu, întinzând brațele spre ea, m-a făcut să mă simt de rahat.

Până la urmă am cedat și i l-am dat.

Când Andy și-a îngropat capșorul în umărul mamei lui, cu respirația întretăiată de hohotele de plâns și agățându-se de tricoul lui Noah, cu toată puterea mânuței lui, m-am simțit și mai prost.

Noah nu și-a luat privirea de la mine în timp ce îl legăna și îi șoptea la ureche.

Nu voiam să vadă cât de supărat eram, așa că m-am întors cu spatele la ea, am urcat în camera noastră și am intrat la duș.

Când am ieșit, cu prosopul înfășurat în jurul taliei și cu apa scurgându-mi-se pe spate, am găsit-o așezată pe fotoliul din dormitor. Nici urmă de Andy.

I-am ignorat prezența și m-am dus la comodă. Am luat pantalonii gri de pijama, am lăsat prosopul să cadă și i-am tras pe mine fără să mă uit la ea. Nu știam ce e cu mine, dar eram foarte nervos pe ea.

— Ce ai? a întrebat de pe fotoliu.

Am ignorat-o și când mi-am șters părul, și când am aruncat prosopul pe jos.

Am dat să ies din cameră, dar s-a așezat între mine și ușă.

— Nick... a spus, punând mâna micuță pe pieptul meu gol.

Am simțit un fior când pielea ei a atins-o pe a mea.

Uneori, treceau zile întregi fără să ne atingem. Când ajungeam acasă, ea era ocupată cu Andy, iar apoi era epuizată. În plus, dimineața pleca devreme la facultate, n-aveam timp nici să-i spun bună dimineața.

M-am uitat în jos și ni s-au întâlnit privirile. Eu furios, ea calmă.

— Nu-mi place când face așa.

— E bebeluș, e normal.

I-am pus mâna pe ceafă și am apucat-o ușor de păr.

— Doar eu te trag de păr, Pistruiato... Nimeni altcineva.

Noah a zâmbit, amuzată de cuvintele mele.

— Nu poți să-l învinuiești că seamănă cu tine.

Am tras cu putere, forțând-o să lase capul pe spate și să mă privească în ochi.

— Doar eu.

Noah n-a spus nimic, doar s-a uitat la mine.

Fără nicio ezitare, m-am aplecat și mi-am lipit gura de gura ei. Nu a părut surprinsă de izbucnirea mea, de revendicarea mea. Ba mai mult, mâna ei mi-a mângâiat abdomenul, pieptul, gâtul, până a ajuns la păr. Am început să-mi împletesc limba cu a ei. Îmi doream cu disperare să o fac să vadă că sunt încă acolo, că aveam nevoie de ea.

I-am eliberat gâtul, am coborât mâinile și i-am scos tricoul peste cap, aproape dintr-o smucitură. Ea mi-a căutat din nou gura, părea la fel de flămândă ca mine, iar asta m-a făcut să mă simt mult mai bine...

Am ridicat-o de pe podea ca să nu fiu nevoit să mă aplec ca să o sărut, iar picioarele ei zvelte mi-au strâns șoldurile cu putere. Penisul meu întărit a împuns-o cu tupeu în abdomen.

— Opt zile... i-am spus, apucând-o de bărbie. De opt zile nu am mai făcut dragoste cu tine.

Noah a deschis ochii uimită.

— Atât de mult?

Mi-au scăpărat ochii când am înțeles că ea nu numărase zilele și orele, așa cum făcusem eu.

— Atât de sătulă ești de mine, încât nici nu mai ai nevoie de mine în pat?

Noah a dat să spună ceva, dar am redus-o la tăcere cu un sărut furios.

Aveam de gând să-i amintesc ce pierduse, și încă cum, ce mama naibii.

Ținând-o cu putere cu brațul stâng, m-am apropiat de comodă; cu mâna dreaptă am azvârlit pe jos tot ce era acolo și am așezat-o. Mi-am făcut loc între picioarele ei și am început să o devorez cu buzele, cu limba... Cu toată ființa mea.

Noah a întins mâna și m-a mângâiat prin materialul pijamalei.

— Futu-i...

Voiam să o îndepărtez, dar am închis ochii când mi-a scos penisul și i-am simțit pielea atingând-o pe a mea, cu degetele ei lungi și subțiri.

— Și mie mi-a fost dor de tine, Nick, a spus, privindu-mă în ochi, bucurându-se că mă vede cum îmi pierd controlul.

Nu era adevărat, nu îi fusese dor de mine.

I-am îndepărtat mâna. Am forțat-o să se încline pe spate, cât îi permitea peretele, și dintr-o singură mișcare mi-am înfipt degetele mari în pantalonii ei de trening și i-am smuls de pe ea.

Purta o pereche de bikini negri din dantelă, asortați cu sutienul. Era atât de sexy, încât mă durea să mă uit la ea.

— Vreau să te devorez cu totul.

Noah nu a spus nimic când i-am dat bikinii jos și i-am lăsat să cadă la întâmplare pe podeaua dormitorului nostru. Gura mea a început să-i presare săruturi fierbinți de la pulpă până pe coapsă, trecând apoi la celălalt picior. Avea sexul la câțiva centimetri de fața mea și ardeam de nerăbdare să o gust, să o savurez...

Când am ajuns cu gura la acel punct magic care o făcea să-și piardă controlul, am uitat de toate. Nu voiam decât să o fac să se desfete, să o fac să ție de plăcere.

Era udă, cât pe-aci să-mi dau drumul numai atingând-o. Am început ușor, provocând-o, mângâind-o. Până la urmă, auzind sunetele pe care le scotea, m-am lăsat dus de val. Am devorat-o cu totul, fără oprire. Mi-am folosit toate cunoștințele în domeniu ca să o înnebunesc de tot.

Când s-a descătușat pe buzele mele, m-am ridicat în picioare și am sărutat-o cu o furie reînnoită. Am simțit-o tremurând după orgasm, dar nu am fost nici răbdător, nici delicat. Am ridicat-o de pe comodă și am dus-o în pat. M-am

întins pe saltea și am așezat-o în poala mea. Noah s-a prăvălit peste pieptul meu, epuizată, se pare.

— Nici gând, iubito, am spus, plimbându-mi mâna pe spatele ei, mângâind-o din nou ca să se ridice câteva clipe mai târziu. Acum e rândul meu.

Auzindu-mi tonul vocii, Noah s-a îndreptat și m-a privit cu dorința încă reflectându-se în pupilele dilatate.

— Fă-o lent și ușor, iubito. Vreau să țină mult, i-am cerut.

S-a ridicat, ajutându-se de mâna pe care i-o întinsesem și s-a înfipt în penisul meu, încetul cu încetul. Am închis ochii, savurând plăcerea de a o simți din nou, atât de umedă, de fierbinte, a mea. De a fi din nou una cu ea, doar noi doi.

A început lent, așa cum îi cerusem, dar elanul răspunsului meu a făcut-o să mărească ritmul aproape imediat. Fără să ies din ea, m-am ridicat ca să-i frământ sânii prin sutien și să o sărut fără oprire.

— Nicholas... a gâfâit ea.

Era modul în care mă avertiza că termină înaintea mea.

Am întors-o ca să mă așez eu deasupra și am început din nou să mă mișc încet.

— Rezistă mai mult, Noah... Cine știe când o să mai avem timp doar pentru noi...

Nu a spus nimic, dar am sesizat că, drept răspuns, mă strângea cu putere.

— Nu face asta... Futu-i, am spus, mișcându-mă mai repede, atât de repede și de năvalnic, încât poate chiar o durea, deși nu s-a plâns.

Ba chiar mi-a cerut să nu mă opresc.

A fost partida perfectă, la dracu'. Mi-am dat drumul ca niciodată. Și ea, la fel, apoi a rămas tremurândă și lipicioasă sub mine. M-am răsucit, am ieșit din ea și am tras-o la pieptul meu. Am început să-i mângâi părul în liniște și

îmi dădeam seama cât de tare mă afecta să mă simt departe fizic de ea și cum toate acele gânduri negative păreau să fi dispărut complet.

— Mi-a fost dor de tine, am șoptit, sărutând-o pe creștet.

Noah nu mi-a răspuns, adormise. Mi-am trecut mâna peste față și am încercat să fac același lucru. Am înțeles imediat că e imposibil.

Trebuia să mă împac cu cineva.

M-am ridicat din pat cu grijă, ca să n-o trezesc, și am acoperit-o cu o pătură ca să nu-i fie frig.

După ce mi-am pus pantalonii, am ieșit din dormitor și am intrat în camera fiului nostru.

Andy stătea acolo, în pătuț, în picioare, privind spre ușă. Se ținea cu putere de zăbrele, iar suzeta i se mișca încet pe buzele carnoase.

M-a privit în tăcere, cu ochii încă umflați de plâns.

În nici jumătate de secundă am traversat încăperea și l-am luat în brațe. L-am strâns la piept, iar el și-a sprijinit capșorul de umărul meu și și-a pus mânuța pe gâtul meu, cu pumnul strâns, dar relaxat.

— Ce faci, piticot? am spus, așezându-mă pe balansoar și legănându-l cu drag. Azi n-a fost o zi bună, nu-i așa?

Andy n-a spus nimic, iar eu am început să-l mângâi pe spate, prin pijamaua cu dungi albe și albastre.

— Îmi pare rău, fiule, am spus la un moment dat, deși știam că adormise. Te ador, dar o iau puțin razna dacă nu-mi iau doza zilnică de mama ta.

Luminile avionului s-au aprins, semn că în curând urma să primim micul-dejun. Comandantul a anunțat în difuzoarele avionului că vom ajunge la Atena în două ore și jumătate. Apoi trebuia să luăm alt avion, patruzeci de minute, până la Mykonos. Cert e că număram minutele până când urma să ajungem, în sfârșit, la destinație. Noah

era superentuziasmată că o să vadă Grecia, iar eu, că îi voi arăta acest colț de lume unde nu puteai decât să te odihnești, să te relaxezi și mai ales să faci dragoste.

Fusese simplu să organizez luna de miere, cu câteva telefoane și cu ajutorul secretarei mele. În două săptămâni aranjasem ceea ce urma să fie cea mai frumoasă vacanță din viața noastră. De aceea nu înțelegeam tot stresul pe care i-l provocasem lui Noah în săptămânile dinainte de călătorie. Era absurd, ea nu trebuise să-și bată capul cu nimic, dar în cele două săptămâni înainte de plecare... Mamăăă...

— Chiar n-ai de gând să-mi spui unde mergem? m-a întrebat Noah din bucătărie, unde ea și prietena ei foarte însărcinată șușoteau de cel puțin o oră.

— Nup! am spus, zâmbind ca un idiot de pe canapeaua din sufragerie.

Noi, băieții, ne jucam la playstation. Lion adusesese bere, iar Andy ne însoțea la reuniunea noastră de bărbați. Mi-ar fi plăcut să nu pună mâna și să nu atingă toate butoanele joystickului de fiecare dată când eram pe punctul de a-i trage una lui Lion, dar fiul meu făcea ce avea el chef. Așezat pe pieptul meu, se uita atent cum mașinile digitale își disputau primul loc în cursa finală a circuitului de elită.

— Vezi mașina aia, amice? am spus, îndreptând joystickul spre televizor. O să-ți cumpăr una ca asta când o să împlinești optsprezece ani, dar numai dacă o să fii un șofer la fel de bun ca mine... Să nu provocăm un masacru.

Andy a mormăit, deși nu înțelegea nimic din ce-i spuneam și insista în continuare să-mi ia telecomanda.

Tocmai când era cât pe ce să i-o iau înainte lui Lion în ultima curbă, o burtă rotundă și proeminentă a apărut în fața televizorului și m-a făcut să pierd.

— Jenna, dă-o-ncolo de treabă! am spus, înjurând printre dinți.

— Bravo, puștoaico, a spus Lion, râzând și punând telecomanda pe măsuta de cafea.

L-a luat pe Andy și l-a ridicat în aer.

— Unchiul Lion o să te învețe să conduci, Andrew, pentru că tatăl tău e un lăudăros.

Jenna își puse mâinile în șolduri.

— Nicholas Leister, lasă secretele și spune-ne unde ai de gând să o duci pe logodnica ta în luna de miere, a zis.

Noah a venit lângă ea și m-a privit încruntată.

— Nici gând, am spus ridicându-mă, după care am luat o cutie de bere și am intrat în bucătărie.

Cele două vrăbiuțe m-au urmat imediat.

— Cum vrei să-mi fac bagajul, dacă nu știu unde mă duci? a întrebat Noah, încrucișându-și brațele.

Am luat o dușcă de bere și m-am uitat la ea zâmbind.

— Îți dau un indiciu: vreau să-ți văd trupușorul ăsta dezgolit cea mai mare parte a timpului.

— Asta înseamnă că o să fie cald? a întrebat, strâmbând din nas.

— Foarte cald, am răspuns, apropiindu-mă de ea și sărutând-o apăsător pe gură.

Jenna și-a dat ochii peste cap.

— Haide, Nick, trebuie să știu în linii mari ce vom face. Trebuie să pregătesc lucrurile copilului. În plus, aș vrea să știm dacă putem cere un pătuț în cameră și...

Am ridicat mâna ca să o opresc.

— Nu luăm copilul, Noah, am spus, privind-o ca și cum ar fi avut două capete.

Aceeași expresie pe care am văzut-o și în ochii ei când m-a auzit spunând asta.

— Cum adică? a întrebat, ridicând tonul.

M-am uitat la Jenna, ca să verific dacă iubita mea își pierduse complet mințile, dar n-am putut descifra prea bine care e părerea ei referitor la ceea ce spuseseam.

— E luna noastră de miere, am explicat domol. Noah s-a uitat la Jenna, apoi la mine.

— Și?

Am scos un hohot în care nu era nici urmă de amuzament.

— Fii atentă, iubito. Ce te face să crezi că îl voi lua pe fiul nostru de doi ani într-un loc unde am de gând să fac dragoste cu tine în medie de trei ori pe zi?

Obrajii lui Noah s-au îmbujorat, iar comentariul meu a enervat-o și mai tare.

Jenna, în spatele ei, se prăpădea de râs. Zgrip-turoaica...

— N-ai spus că îl lăsăm aici. Nu poți hotărî asta fără mine!

— Credeam că e de la sine înțeles. Nu credeam că e nevoie s-o spun.

Jenna a ieșit din bucătărie, iar Noah m-a săgetat cu privirea.

— Nu-l las aici, Nick.

Am ridicat din sprâncene, nu-mi venea să cred.

— Normal că-l lăsăm aici. O să rămână cu mătușa Jenna, care îl adoră, sau cu oricare dintre bunici. Care, apropo, s-au oferit să aibă grijă de el în cele două săptămâni în care vom fi în vacanță.

— Două săptămâni?!

I se citea panica pe față, o panică pe care nu o înțelegeam.

Era vorba despre luna noastră de miere, futu-i!

— Ce naiba e cu tine? am spus, ridicând și eu tonul.

Noah a mijit ochii; părea că mă blestemă. Apoi s-a întors și a ieșit din bucătărie cu o falcă în cer și cu alta în pământ.

M-am sprijinit cu mâinile de masă și am oftat, lăsându-mi capul să cadă. Am auzit ușa dormitorului nostru trântindu-se și am știut că iar o să ne certăm.

Câteva secunde mai târziu, Lion și Jenna au intrat în bucătărie. Andy o ținea de talie.

— Ține, a zis ea, întinzându-mi-l. Noi plecăm.

L-am luat pe Andrew și l-am privit; mă simțeam ca un tâmpit.

— Trebuia să-i fi spus, Nick, deși te înțeleg. Și mie mi-ar plăcea să merg singură în luna de miere.

Măcar atât, cineva cu capul pe umeri, ca mine.

Jenna m-a pupat pe obraz, iar Lion m-a bătut pe spate.

— Femeile și odraslele lor... N-o să le înțeleg niciodată, a spus, ciufulindu-i părul piticului. Apoi a plecat cu Jenna.

M-am uitat la Andy, iar el mi-a zâmbit amuzat, nu se știe de ce.

— Ți se pare distractiv, nu?

Andy a izbucnit într-un râs gângurit.

— Semenii leit cu maică-ta.

— Noah... trezește-te, iubito, am spus, zgâlțâind-o ușor ca să se ridice.

Trecuserăm de escala din Atena și urma să aterizăm în Mykonos, în sfârșit! Drept răspuns, a clipit de câteva ori și m-a privit cu zâmbetul pe buze.

— Am ajuns? a întrebat, privind în jur.

— Încă nu, dar ne vor aduce ceva de mâncare.

Mâncarea la clasa întâi la un zbor atât de scurt nu era cine știe ce, deși ne-au oferit șampanie, pe care Noah a refuzat-o perplexă.

— Știi ceva? a spus, privindu-mă amuzată. E prima dată când facem o călătorie ca asta.